Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Κατ' ἀρχάς, μὲ αἰσθήματα βαθύτατης εὐγνωμοσύνης καὶ υἱϊκοῦ σεβασμοῦ, Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τὴν σεπτὴ ἀρχιερατική Σας παρουσία καὶ εὐλογία, μὲ τὴν ὁποία λαμπρύνατε καὶ φέτος τὴν Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς προστάτιδος καὶ ἐφόρου τῆς ἐνορίας μας, Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς Πανσόφου.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα, ὅμως, ἔχει γιὰ ὅλους ἐμᾶς διπλὴ πνευματικὴ σημασία, καθὼς συμπληρώνονται εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἐκείνη ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, 21ης Ὀκτωβρίου 2006, ὅπου τὰ τίμιά Σας χέρια τέλεσαν τὰ Θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ μας Ναοῦ. Ἀπὸ ἐκείνη τὴν εὐλογημένη ὥρα μέχρι καὶ σήμερα, μὲ τὴ δική Σας πατρικὴ καθοδήγηση, τὶς εὐχὲς καὶ τὴν ἀμέριστη στήριξή Σας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πολύτιμη συμπαράσταση τῶν συνεργατῶν, τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν καὶ ὅλων τῶν ἐνοριτῶν μας, ἐπιτελέστηκαν σπουδαῖα πνευματικὰ καὶ κτιριακὰ ἔργα, μὲ κορυφαῖο τὴν ἱστορικὴ ἁγιογράφηση τοῦ Ναοῦ μας, ἡ ὁποία πλέον ὁδεύει πρὸς τὴν ὁλοκλήρωσή της.

Μέσα σὲ αὐτὸ τὸ εὐλογημένο κλίμα τῆς κοινῆς μας χαρᾶς, ὅμως, ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας δὲν παύει νὰ σκύβει μὲ πατρικὴ στοργὴ καὶ στὴν κάθε οἰκογένεια ξεχωριστά. Γι' αὐτό, ὡς ἐλάχιστος ἐφημέριος αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ, αἰσθάνομαι τὴν ἐσώτερη ἀνάγκη νὰ Σᾶς εὐχαριστήσω καὶ προσωπικῶς καὶ μὲ εὐχαριστήριο ἐπιστολὴ τὴν ὁποία Σᾶς διαβιβάζω γιὰ τὴν πρόσφατη τιμητικὴ βράβευση τοῦ γιοῦ μας Μιχαήλ, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἀκόμη νέων τῆς Μητροπόλεώς μας ποὺ εἰσήχθησαν στὰ Ἀνώτερα καὶ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα τῆς χώρας μας, καὶ ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὴ γιορτὴ τῶν Μικρασιατῶν Ἁγίων, στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Νικαίας.

Ἡ πατρική Σας ἀγάπη, ἡ ἠθικὴ ἐπιβράβευση μέσα στὴ λατρευτικὴ σύναξη καὶ ἡ πολύτιμη στήριξη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἀποτελοῦν γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιά, ὅπως καὶ γιὰ τὸ δικό μας, πνευματικὸ ἐφόδιο καὶ φωτεινὸ ὁδοδείκτη στὴ νέα τους πορεία, ἐπιβεβαιώνοντας μὲ τὸν πιὸ ἔμπρακτο τρόπο τὴν ἀμέριστη φροντίδα, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴ στοργή Σας γιὰ τὴ νεότητα τοῦ τόπου μας, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδας μας.

Αὐτὴ τὴν πατρικὴ στοργή Σας, Σεβασμιώτατε, τὴν ἔχουμε βιώσει στὴν πράξη ὄχι μόνο ἐγὼ προσωπικῶς, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παρισταμένους σήμερα ἀδελφοὺς ἱερεῖς καὶ ἱερομονάχους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀπολαύσει παρόμοιες εὐλογίες ἀπὸ τὰ τίμιά Σας χέρια.

Ἐπιτρέψτε μου, ὅμως, νὰ καταθέσω σήμερα τὴ δική μου ταπεινὴ εὐγνωμοσύνη, καθὼς ἡ πρόσφατη αὐτὴ χαρὰ ἔρχεται νὰ προστεθεῖ σὲ μία μακρὰ σειρὰ πατρικῶν εὐεργεσιῶν ποὺ σημάδεψαν ὁλόκληρη τὴ ζωή μας.

Ἀπὸ τὴν ἱερὴ στιγμὴ ποὺ τὰ τίμιά Σας χέρια ἔστεψαν τὸν γάμο μας, τὴν μέγιστη εὐλογία νὰ λάβω ἀπὸ Ἐσᾶς τοὺς βαθμοὺς τῆς Ἱερωσύνης (τοῦ διακόνου καὶ τοῦ πρεσβυτέρου), τὴν τέλεση τοῦ μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος τοῦ γιοῦ μας Μιχαήλ, ἕως καὶ τὴν καθημερινή μας διακονία κάτω ἀπὸ τὴν ἀρχιερατική Σας σκέπη στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Ἐσταυρωμένου Αἰγάλεω καὶ Ἁγίας Αἰκατερίνης Αἰγάλεω, ὑπήρξατε πάντοτε ὁ πνευματικός μας πατέρας, τὸ στήριγμα καὶ ἡ καταφυγή μας.

Εὐχαριστῶντας Σᾶς ἀπὸ καρδιᾶς, τόσο ἐκ μέρους τῶν συνεργατῶν καὶ τῶν ἐνοριτῶν μας, ὅσο καὶ ἐκ μέρους τῆς Πρεσβυτέρας μου, τοῦ γιοῦ μας Μιχαὴλ καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς, εὔχομαι ὁλόψυχα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, τῶν Μικρασιατῶν καὶ Καππαδοκῶν Ἁγίων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, νὰ Σᾶς χαρίζει ὑγεία ἀκλόνητη, μακροημέρευση καὶ δύναμη, ὥστε νὰ συνεχίζετε γιὰ πολλὰ χρόνια πολύ περισσότερα ἀπὸ τὰ 32 μέχρι σήμερα, νὰ ποιμαίνετε θεάρεστα τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἀσπαζόμενος μὲ βαθύτατο σεβασμὸ τὴν Ἁγία Σας Δεξιὰ καὶ ζητῶντας τὶς πατρικές Σας εὐχὲς καὶ εὐλογίες,

Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Ἀβραμίδης